

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 183, folketingsåret 2000-01 (se Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 9038 og tillæg A side 6936 og 6938) og beslutningsforslag nr. B 121, folketingsåret 1999-2000 (se Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 6044 og tillæg A side 6231 og 6233). Den største ændring er, at staten også er inddraget i dette beslutningsforslag. Reguleringen af statens rykkergebyrer sker i dag efter en række forskellige regelsæt, men det er Enhedslistens opfattelse, at også staten bør underlægges de generelle retningslinjer for rykkergebyrer.

Baggrunden for, at forslaget fremsættes nu, er, at Folketinget den 1. juni 2001 vedtog L 132 (se Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 3654, 9028 og 9251, tillæg A side 2991 og 3001, tillæg B side 1615 og tillæg C side 962) om Lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v. (Loft over rykkergebyrer m.v. i forbrugerforhold), og at Energiklagenævnet i en afgørelse af 19. juni 2001 tiltrådte Energitilsynets afgørelse af den 20. december 2000, hvorefter den kommunale gebyrlov ikke finder anvendelse på elforsyningsområdet. Dette giver en god anledning til at skabe lighed i behandlingen af skyldnere på det offentlige og private område, når det handler om størrelsen på rykkergebyrer m.v. Dette forslag ændrer ikke på, at det offentlige stadig har en række muligheder for at opkræve penge hos skyldnere, som ikke findes i den private sektor.

Folketinget vedtog enstemmigt i 1991 at give kommunerne mulighed for at opkræve rykkergebyrer, der beløbsmæssigt ligger langt ud over den omkostning, der er forbundet med at udsende rykkeren, jf. lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner. Enstemmigheden kunne opnås, fordi Enhedslisten ikke var repræsenteret i Folketinget. Siden vedtog et flertal i Folketinget i 1997 at forhøje det tilladte rykkergebyr, jf. lov nr. 1093 af 29. december 1997 om ændring af lov om gebyrer og morarenter vedrørende ydelser, der opkræves

eller inddrives af amtskommuner og kommuner. Det stemte Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Fremskridtspartiet imod.

På baggrund af denne lovgivning er der i kommunerne og amterne udviklet en praksis, hvorefter selv små restancer straks udløser gebyrer på flere hundrede kroner. Der er mange eksempler på dette. I Silkeborg Kommune har vi set, at der f.eks. udsendes en rykker på baggrund af et beløb på 163 kr., der ved en fejl i banken ikke var betalt. Denne første rykker har kommunen pålagt gebyrer på i alt 550 kr., hvorefter det skyldige beløb er mere end firedoblet. Hertil er der pålagt regningen en ågerrente på 2 pct. af det skyldige beløb, svarende til en årlig rente på over 20 pct. I et andet tilfælde er der i forbindelse med en regning, som blev glemt på grund af flytning, udløst gebyrer på 800 kr. i løbet af 26 dage. Lovgivningen giver naturligvis, som det blev fremhævet af justitsministeren i ministerens svar på spørgsmål 2 i forbindelse med udvalgsbehandlingen af B 121, 1999-2000, mulighed for at undgå åbenlyst urimelige tilfælde, men den giver ikke nogen sikkerhed mod dette.

Det er oplagt, at disse høje gebyrer ikke har sammenhæng med den reelle udgift, der er forbundet med at udsende rykkere. Dette understreges da også i Energiklagenævnets afgørelse af 19. juni 2001. Gebyrets størrelse er aftalt i økonomiaftalerne mellem staten og kommunerne og indgår som en del af kommunernes og amtskommunernes samlede indtægter. Der er således efter Enhedslistens opfattelse tale om en asocial skat, da det naturligvis typisk er personer med lave indkomster, der kommer i restance.

Kommunernes gebyrpolitik er helt i modstrid med den lovændring, som Folketinget vedtog i forhold til den private sektor den 1. juni 2001 (jf. L 132), hvor retstilstanden i forvejen var meget strammere, end den er i den offentlige sektor. I denne lovændring fastsættes der et generelt loft over rykkergebyrer på 100 kroner, der kan kun opkræves rykkergebyrer for tre rykkere, og det fastslås, at rykkerskrivelser skal sendes med mindst 10 dages mellemrum, hvis der skal kunne opkræves rykkergebyrer. Dette skal ses i sammen-